

Haustor

Bi Mogo Da Mogu

uvijek sam a nikad do kraja,
vecer u gradu ti donese neki lijek
u nekom kutu gdje samoca se zbraja.

uvijek s malo premalo para,
kad upale se svijetla, ode dim
a miris noci opet postaje stvaran
ko mnogo puta do sada,
on sanja, kako beskrajno pada.

bilo je rano jutro tada
kad je ostavio sve,
culo se samo kako ptice pjevaju,
onda je stajao jos dugo
s druge strane ulice,
pustio suze da se same slijevaju.

ja bi mogo da mogu,
ja bi znao da znam.